

Az újrainduló Magyar Kémiai Folyóirat üdvözlése

Több mint féléves kényszerszüneteltetés után újra indul a több mint százéves Magyar Kémiai Folyóirat kiadása. Nem havonta, hanem negyedévenkénti megjelentetéssel, de azzal az eredeti célkitűzéssel, hogy orgánuma legyen a hazai kémikus értelmiségnek, és egyúttal tájékoztatást adjon a hazai és külföldi élenjáró tudományos műhelyek munkájáról és a legszélesebb olvasókört is érdeklő, legújabb eredményekről.

A lapkiadás váratlan leállításának oka a lap gondozójának, a Magyar Kémikusok Egyesületének hirtelen feltornyosult pénzügyi nehézségeiből adódott. A leállítást követően különböző vélemények és kritikák hangzottak el a lapszerkesztés és fenntartás költségeit illetően. A lapkiadás további sorsával, megjelentetésével kapcsolatos viták során pedig indulatoktól sem mentes vélemények és nézetek csaptak össze.

Végül is a Magyar Kémikusok Egyesületének ezévi, májusi Közgyűlésén került megvitatásra és döntésre a Folyóirat sorsa, mikor is a résztvevők jelentős többsége (közel 80 %-a) a Folyóiratnak önálló lapként történő megtartása mellett foglalt állást. Pénzügyi okokból egyenlőre nem havonta, hanem negyedévenként történő megjelentetéssel.

A szinte elsöprő többséggel történt közgyűlési állásfoglalás azt mutatta, hogy a hazai kémikus értelmiség megbecsülve a múlt hagyományait és erőfeszítéseit, ma is fontosnak tartja a lapnak korunk követelményeihez illesztett, megújított változatának megtartását.

Abban, hogy a Közgyűlés során egyértelmű állásfoglalás születhessen, nagy szerepe volt annak, hogy Sohár Pál akadémikus, az ELTE professzora — az ügy sikere érdekében — elvállalta a megújuló lap szerkesztési irányelveinek kidolgozását, és 2 év időtartamra a főszerkesztői munka elvégzését. Az új irányelvek garantálták, hogy a viták során kritikát kapott korábbi szerkesztési, tipográfiai, helyesírási stb. hibák kiküszöbölhetőek lesznek, a szakmai lektori követelmények fokozottabb ellenőrzésre kerülnek, és a közlemények összetétele szélesebb olvasótáborát megcélozva, színesebbé válik.

A Folyóirat megtartásának érdekében, több fórumon is kifejtett erőfeszítéseikért, és a főszerkesztői munka elvállalásáért köszönet illeti Sohár Pál akadémikust. A fennmaradás megvalósíthatóságának megteremtésében vállalt lelkiismeretes munkájáért köszönet illeti a MKE vezetőségi munkájában résztvevő, mindazon személyeket is, akik a fenntartáshoz szükséges anyagi és technikai feltételekkel kapcsolatos előzetes számításokat részrehajlás nélkül, elvégezték, a kiadás módját megtervezték. Köszönet illeti a Gyógynövény-kutató Intézetet, a Veszprémi Egyetem Mérnöki Karát, az ELTE TTK-t, továbbá a Miskolci Egyetem Kutatóintézetének vezetőségét, a lapkiadás fennmaradása érdekében tett anyagi (és technikai) támogatásuk felajánlásáért. Végül, de nem utolsósorban hálás köszönet illeti a hazai kémikus értelmiség nevében delegált közgyűlési résztvevők népes taborát, mely látványos szavazási eredményével kiállt a 109 éves Magyar Kémiai Folyóirat fenntartása és eredeti küldetésének megtartása mellett.

Őszintén kívánom, mind az újonnan megindított lap szerkesztési és kiadási munkájában résztvevőknek, mind a kéziratot beküldő szerzőknek, mind pedig a lapot forgató és olvasó, itthoni és határainkon túl élő, a kémia iránt érdeklődő értelmiségnek, tanulófjúságnak hogy a lap sikeres legyen és korszerű módon, eredményesen járuljon hozzá a tudományos műhelyek és iskolák fejlődéséhez. Úgy legyen!

Inczedy János
akadémikus, egyetemi tanár
a MKE örökös tiszteletbeli elnöke